

[Indenrigsministeren.]

er peget på, vil udvalget samle sig i enighed om den løsning, lovforslaget i princippet er udtryk for.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gjorde en bemærkning om, at han fandt det lidt uheldigt, at der i lovforslagets bemærkninger var optaget en udtalelse om, at verdenssundhedsorganisationen, hvis ikke denne løsning gennemføres, ville flytte sit sæde til et andet land, og det ærede medlem hr. Johan Asmussen hæftede sig også derved. Jeg vil gerne om dette sige, at jeg fandt det rimeligt at meddele i bemærkningerne til lovforslaget, hvorledes den implicerede organisations stilling til spørgsmålet er. Man kan optage det som en trussel — det gør jeg ikke — og hvis jeg ikke havde oplyst det, tror jeg, man ville have bebrejdet mig, at jeg havde forholdt folketinget en meget væsentlig oplysning om WHO's standpunkt.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gjorde dernæst den bemærkning — og den blev støttet også fra anden side, bl. a. af det ærede medlem hr. Johan Asmussen og vistnok også af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen — at der var nogen mystik omkring forhandlingerne. Ja, jeg bliver jo nødt til at sige, at det er der også. Nu skal vi jo ikke vente med at afsløre alting til udvalgsbehandlingen. Forholdet er dette, at vi tør i indenrigsministeriet ikke fastholde det meget stærke udtryk, der er anvendt i bemærkningerne på side 3, hvor der står:

„Efter at have fået meddelt dette“ — altså at grundejerlavets færdselemæssige ønsker ikke kunne opfyldes — „erklærede repræsentanter for grundejerlavet, at lavet herefter ville fastholde sin protest mod den påtænkte udvidelse af kontorbygningen på ejendommene Scherfigsvej 8 og 9.“

Jeg er nødt til at sige: det kan vi ikke dokumentere; vi kan ikke finde frem til nogen genpart af skrivelse eller noget notat. Imidlertid har opfattelsen simpelt hen været den i indenrigsministeriet, at man under de mange telefonsamtaler og andre former for kontakt, man har haft med grundejerlavet og dets repræsentanter, har gjort det ganske klart, at de ønsker, man havde fremsat, ikke lod sig realisere. Jeg vil gerne yderligere pege på, at grundejerlavets henvendelse havde en meget ultimativ karakter, idet

den nemlig gik ud på, at opfyldelsen af disse ønsker var en forudsætning for overhovedet at forhandle. Derfor måtte synspunktet i indenrigsministeriet være: en forhandling er nytteløs. Men jeg vil gerne tilføje, at vi i de seneste dage på ny har haft kontakt med grundejerlavet. Vi har ikke fået noget tilsagn om en forhandling ud over dette, at man naturligvis er villig til at tale om tingene, men det er da klart, at hvis vi gennem en forhandling med grundejerlavet kan opnå den løsning, som vi mener er den sagligt rigtigste, vil vi ikke gøre brug af den ekspropriationsbestemmelse, der er nedlagt i lovforslaget; det er temmelig oplagt.

Nu siger det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, at han vil meget gerne overholde grundloven, og dertil vil jeg bemærke: det vil jeg rigtignok også gerne, men jeg tror i modsætning til det ærede medlem, at dette lovforslag er stemmende med grundloven, og jeg vil sige til det ærede medlem, at det, det her drejer sig om, er en afvejning af to hensyn. Det kan ikke anlægges alene som den principielle betragtning, at man må ikke træde en privat interesse for nær. Jeg gør opmærksom på — nogen kunne jo misforstå det, når de hører denne debat — at der er ikke tale om, at vi ønsker at ekspropriere privat ejendom på Scherfigsvej. Det, der er tale om, er, at man ønsker, hvis det er nødvendigt, at ekspropriere servitutrettigheder, der giver de pågældende mulighed for at nægte staten at udnytte en bygning til det formål, hvortil den er købt.

Også her må det være en selvfølge, at udvalget drager ud og besigtiger forholdene, og jeg tror, at en sådan besigtigelse vil overbevise alle om, at man ikke gennem den begrænsede ekspropriationsbeføjelse, § 2 indeholder, træder nogen berettiget interesse for nær, og lad mig føje til, ikke en interesse, der kan være erstatningsforpligtende for staten. Men der er en række spørgsmål, naturligvis, som vi må diskutere i udvalget.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen rejste rent principielt det spørgsmål: bør man kunne ekspropriere i tilfælde som det foreliggende, kræver almenvellet det? Derfor er det, jeg igen siger: vi må konkret vurdere, hvad det er for interesser, der støder sammen i denne situation. Der er